

Thing, at jeg vilde forelægge Forslaget om en almindelig Indkomstskat i Landsstinget. Jeg kan ikke finde det i dette Dieblif, men efter som mine Uttringer ved Forelæggelsen staae for mig nu, sagde jeg dengang, at jeg vilde forelægge det behudede Forslag for dette Thing eller maaffee for det andet. Andet har jeg ikke udtalt, ialfald har der ikke været anden Tanke hos mig, idet jeg ikke dengang vilde sige, at jeg absolut vilde forelægge det her og ikke i det andet Thing. Min Tanke var den, at jeg burde søge at fordele Lovforslagene mellem begge Thingene, hvorfor jeg ikke dengang bestemt vilde udtale, hvor jeg vilde forelægge det omhandlede Lovforslag, men jeg er senere kommen til det Resultat, at det vistnok vil være det for Sagernes Behandling Rigtige at forelægge det her i Thinget, netop fordi jeg meget godt har seet den Sammenhæng, der er mellem det nu foreliggende Forslag og det andet, ved hvis Behandling det efter min Formenting nærmest vil være Stedet at debattere om de Regler, der for Fremtiden bør anvendes med Hensyn til Indkomstskat. Jeg tilstaaer, at jeg opfatter det Spørgsmaal, der her foreligger, saaledes, at dersom Thinget henviser dette Lovforslag til Finantsudvalget, vil det dermed have sagt, at det vil resignere sig til for iaar at tage dette Forslag, forbeholdende sig at komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvorledes en Indkomstskat bør være, ved Behandlingen af det Lovforslag, som jeg haaber — jeg gjentager det — at jeg inden Jul skal have forelagt, og, jeg skal nu tilføie, forelagt i dette Thing. Det ærede Medlem fra Viborg (Chr. Jensen) meente, at man ikke kunde benytte det indeværende Mars Høst som Grundlag for Skatten, men jeg seer ikke, hvad der er i veien derfor. Hvis det havde været Høsten ifjor, det ærede Medlem talte om, kunde jeg være enig med ham, men Høsten iaar forekommer mig ikke at frembyde noget saa Extraordinært, at der deri kan være Grund til at gjøre Modstand imod Forslaget. Det ærede Medlem vil have jeet, at der i Lovforslaget staaer, at det er Aaret 1869, der skal lægges til Grund.

C. B. Ninesstad: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg kunde tiltræde det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), naar jeg blot vidste, hvorfor vi skulde udsætte første Behandling. Jeg kan ganske samstemme i, at der kan være Grund til at nedsætte et Udvalg i denne Sag; men hvorfor vi skulde standse første Behandling, indseer jeg ikke, medmindre man skulde have ganske usædvanlig ringe Tillid til, hvad der kan bringes ud af en første Behandling.

Scavenius: Jeg skal blot indskrænke mig til en kort Bemærkning, idet jeg nemlig skal angive den Grund, hvorfor jeg vil stemme for det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Roskilde (Hage). Det er nemlig min Overbeviisning, at det let kunde vise sig at være den eneste Udvei, der kom til at foreligge, for idetmindste uden stor Riv at bringe det foreliggende lille Lovforslag til en heldig Ende. Med en heldig Ende mener jeg en saadan, at det virkelig bliver til Lov, selv i indskrænket Maalestok. Jeg tør ikke nægte, at jeg har stærk Tvivl om, at dette vil lykkes, hvis dette Lovforslag bliver sat i Forbindelse med det behudede store Lovforslag, som den ærede Finantsminister snart vil forelægge.

J. A. Hansen: Mig forekommer der ikke at være nogen Tvivl om, at dersom det nuværende Lovforslag henvises til Finantsudvalget, maa det behudede Lovforslag ligeledes henvises dertil, thi det gaaer vist ikke an at henvise det behudede Lovforslag til eet Udvalg og nærværende Skattelovforslag til et andet; der vil da være Udset til, at intet af dem bliver færdigt. Efter min Mening er der ingen som helst Grund til at standse nærværende Forhandling, men lad os føre den første Behandling tilende og dernæst sende Sagen til et Udvalg. Jeg kan ikke ansee det for rigtigt at henvise den til Finantsudvalget, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til de forskjellige ærede Talere, som have udtalt sig derimod, men deres Grunde vil jeg ikke gjent-